

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

5 Φεβρουαρίου 2006
Κυριακή ΙΖ΄ Ματθαίου (Ματθ. ιε΄, 21-28)

Ἡ Χαναναία τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, ἔχει μιὰ βαθειὰ καὶ ἀκλόνητη πίστη, ποὺ ἀντέχει στὶς δοκιμασίες τοῦ διαβόλου καὶ στὴ δοκιμασία τοῦ χρόνου. Μένει ἄσβεστη. Πάντοτε παρηγορεῖ, κατευθύνουσα τὰ βήματα πρὸς τὴ βεβαία ἐκπλήρωση τῶν αἰτημάτων της. Ἐμφορεῖται ἀπὸ καρτερία κι ὑπομονή, ἔχουσα σταθερὸ προσανατολισμὸ πρὸς τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωτηρίας. Τὸν Χριστό.

Αὐτὴ δὲ τὴν πίστη ὁ Χριστὸς δοκιμάζει καὶ δυσκολεύει. Ὅχι βέβαια γιὰ νὰ ταλαιπωρήσει τὴν γυναῖκα, μήτε νὰ τὴν τιμωρήσει. Δὲν τὴν ἀγνοεῖ ἄλλωστε, μὰ ἐπιθυμεῖ νὰ καταδείξει περὶτρανα τὴ μεγάλη ἀξία τῆς πίστεώς της, ποὺ ἄντεξε τὶς δοκιμασίες καὶ ἔμεινε ἀκλόνητη. Γιατὶ μιὰ τέτοια πίστη ἀξίζει ὅσο ὁ κόσμος ὅλος. Ἐνῶ μιὰ ἀδύναμη καὶ λυμφατικὴ σὲ τέτοια δοκιμασία καὶ ἀδοξαφορία, θὰ εἶχε λυγίσει καὶ θὰ εἶχε ἀφανιστεῖ.

Ἡ Χαναναία ὅμως καθοδηγούμενη ἀπὸ τὴ βαθειὰ πίστη της, δὲν ἀμφιβάλλει στὸ ἐλάχιστο πὼς ὁ Χριστὸς εἶναι «ὁ μόνος καὶ ὁ μέγας θεραπευτὴς τοῦ κόσμου». Μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν πεποίθηση, οἱ δοκιμασίες τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ βραδύτητά Του ν' ἀπαντήσῃ στὸ αἶτημά της, δὲν τὴν ἀποθαρρύνουν, δὲν τὴν ἀπογοητεύουν. Συνεχίζει νὰ ζητεῖ καὶ νὰ ἰκετεύει, γιὰτὶ πιστεύει στὸ ἔλεος τοῦ Χριστοῦ.

Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Χριστὸς ἐκφράζει τὸ θαύμασμά Του! Ἐπειδὴ κι Αὐτὸς θαυμάζει κάποιες φορὲς γιὰ τὰ κατορθώματα τῶν ἀνθρώπων. Τὰ κατορθώματα ὄχι τῆς δυνάμεώς τους, μήτε τῆς σοφίας ἢ τῆς ἐπιστημοσύνης τους μὰ γιὰ τὰ κατορθώματα τῆς πίστεως ἢ καὶ τῆς ἀπιστίας τους.

Εἶναι δὲ αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ κομβικὸ σημεῖο, ποὺ φανερώνει τὴν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου ὡς πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ προσωπικότητα. Αὐτὸ ἄλλωστε εἶναι τὸ «διαφορετικὸ» τὸ «ἄλλο», ποὺ κάνει τὸν ἄνθρωπο νὰ κυριαρχεῖ ἐπάνω στὸν κόσμο. Μὰ καὶ τὸ οὐσιαστικὸ στοιχεῖο «ποὺ ὀρίζει τὴν προσωπικὴ σχέση μὲ τὸ Θεό». Ἔτσι ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ προσεύχεται στὸ Θεὸ καὶ νὰ διαλέγεται μαζί Του.

«Ὡ γυναῖκα, ἡ πίστη σου εἶναι μεγάλη· ἄς γίνῃ τὸ θέλημά σου». Τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ. Σφραγίζουν τὴν πορεία τῆς δοκιμαζόμενης πίστεως, ποὺ τελικὰ βγαίνει νικήτρια! Νικάει

γιατί γνωρίζει να υπομένει. Και υπομένει γιατί ελπίζει. Ἐλπίζει δὲ γιατί στηρίζεται στέραια καὶ ἀκλόνητα στὴν σωτήρια ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ποὺ ὑπάρχει γιὰ ὅλους.

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ὑπογραμμίζεται τὸ γεγονὸς πὼς ὁ Θεὸς δὲν ἀναπαύεται καὶ δὲν ἀρκεῖται σὲ μιὰ ἰσχυρὴ καὶ λυμφατικὴ πίστη. Μιὰ τέτοια πίστη, ποὺ στὸ παραμικρὸ ἐμπόδιο τρεμοσβήνει καὶ χάνεται, ἔχει ἐλάχιστη σημασία ἢ καθόλου. Καὶ δὲν μπορεῖ νὰ λογαριαστεῖ ὡς γεγονὸς ἄξιο τιμῆς γιὰ τὸν ἄνθρωπο.

Ἀπεναντίας ὁ Χριστὸς ἱκανοποιεῖται ἀπὸ τὴν πίστη ποὺ πέρασε δύσκολο δρόμο δοκιμασιῶν καὶ πολεμικῆς. Ποὺ ὅμως στάθηκε ὀρθία καὶ διάβηκε μὲ κουράγιο καὶ ἐλπίδα γιὰ τὴν τελικὴ νίκη. Ἐπειδὴ δὲν μπορεῖ ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν πνευματικὴ ἀναγέννηση νὰ ἐγκλωβίζεται ἀπὸ τὰ ἐμπόδια τοῦ διαβόλου καὶ τελικὰ νὰ ἀπαξιώνεται.

Μιὰ τέτοια πίστη ποὺ νίκησε τὶς ποικίλες δοκιμασίες καὶ ξεπέρασε τὰ πολλὰ ἐμπόδια τοῦ ἀντιδίκου, ἐπιδοκιμάζει καὶ εὐογεῖ ὁ Χριστός. Μιὰ πίστη σὰν τοῦ Ἀβραάμ, ποὺ ἐμπιστεύθηκε τὴν ὑπαρξή του καὶ τοὺς ἀνθρώπους του στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ. Τὴν πίστη τοῦ πολλαπλῶς δοκιμαζομένου Ἰώβ, ποὺ ἀφέθηκε κυριολεκτικῶς στὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ.

Τὴν πίστη τοῦ Μωϋσῆ ποὺ δοκιμάστηκε γιὰ σαράντα χρόνια στὴν ἔρημο δίχως γογγυσμὸ, μὰ δοξάζοντας τὸ Θεό. Τὴν πίστη τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἀγίων, τῶν Ὁσίων τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ μὲ καρτερία, ἀγώνα, θυσία, μαρτύρια, θάνατο, ἐπιβελιώνουν κάθε ἡμέρα καὶ κάθε στιγμή τὴν ἐμπιστοσύνη τους στὸ Θεό.

Τέλος δὲν ἔχει ὁ μακρὸς κατάλογος τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ, τῶν ὁποίων ἡ πίστη δοκιμάστηκε, δυσκολεύτηκε, ἐμποδίστηκε, μὰ τελικὰ ἄντεξε καὶ νίκησε. Ὅπως τῆς Χαναanaίας τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Ποὺ ἡ πίστη της πρὸς καιρὸ ἀγνοήθηκε καὶ ὑποτιμήθηκε. Ὅμως ἄντεξε, γιατί γνώριζε πὼς ἀπευθύνεται πρὸς τὸν μοναδικὸ Σωτήρα ποὺ θὰ τὴν ἀκούσει τελικὰ καὶ θὰ παράσχει τὴν θεραπεία στὴ δαιμονιζόμενη κόρη της. Τὸν πίστεψε καὶ ἀνταμείφθηκε· «ἄς γίνῃ τὸ θέλημά σου. Καὶ ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμή ἡ θυγατέρα της γιατρεύτηκε».

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἂν ἐρχόταν σήμερα ὁ Χριστὸς στὴ γῆ μας, θὰ εὔρισκε ἄρα γε μιὰ τέτοια πίστη σὰν τῆς Χαναanaίας; Φοβούμαστε πὼς ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος στέκεται ἀδύναμος καὶ στὸ νὰ πιστεύσει καὶ στὸ νὰ μὴ πιστεύσει. Μένει μετέωρος καὶ ἔτοιμος νὰ γῆρει στὴν πλευρὰ ποὺ θὰ ταυτιστεῖ μὲ τὰ συμφέροντά του. Ἔτοιμος νὰ πιστεύσει στοὺς ἐπικίνδυνους σωτήρες, ποὺ τὸν κυκλώνουν. Καὶ ἔτοιμος νὰ ἀπορρίψει ὅ,τι φαίνεται δύσκολο καὶ δύσβατο.

Ἔτοιμος νὰ καμφθεῖ ἀπὸ τὶς δοκιμασίες καὶ ἔτοιμος νὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ κάθε εἶδος ἀγώνα

καὶ προσπάθεια. Γι' αὐτὸ ὁ Χριστὸς θὰ τὸν προσπεράσει καὶ ἔτσι θὰ χαθεῖ μιὰ εὐκαιρία σωτηρίας καὶ λύτρωσης. Καὶ τὸ σπουδαιότερο καὶ τὸ τραγικὸ, πὼς ὑπεύθυνος θὰ εἶναι ὁ ἄνθρωπος.

Ἀρχιμ. Ν.Π.

[dkpdf-button]